

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 953/2548

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ มาตรา 7, พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 7

ย่อ / หลักกฎหมาย

พ.ร.ฎ.โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทยไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจฯ มาตรา 3 บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่า โจทก์เป็นส่วนราชการ และมีฐานะเป็นกรม โจทก์จึงมีฐานะเป็นนิติบุคคลตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ มาตรา 7 (4) และเป็นส่วนราชการของรัฐบาล ห้องพิพาทที่จำเลยพักอาศัยเป็นส่วนหนึ่งของอาคารของโจทก์ จึงเป็นทรัพย์สินของทางราชการ เมื่อจำเลยเกษียณอายุราชการจึงไม่มีสิทธิพักอาศัยอยู่ในห้องพิพาทต่อไป ตามระเบียบการปฏิบัติเข้าพักอาศัยในอาคารของกรมตำรวจ การที่จำเลยยังคงอยู่ในห้องพิพาทไม่ยอมออกไปเมื่อโจทก์ได้บอกกล่าวให้ออกไปแล้ว จึงเป็นการละเมิดต่อโจทก์ โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องขับไล่จำเลย และโจทก์อยู่ในฐานะเป็นผู้กระทำงานของรัฐบาลโดยหน้าที่ทำให้เป็นการกระทำการโดยส่วนตัวไม่ การที่โจทก์มอบอำนาจให้ผู้อื่นฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องปิดอากรแสตมป์ในหนังสือมอบอำนาจ เพราะได้รับการยกเว้นตาม ป.รัชฎาฯ มาตรา 121

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยพ้นจากราชการของโจทก์ เนื่องจากเกษียณอายุราชการเป็นเหตุให้จำเลยหมดสิทธิพักอาศัยในอาคารของโจทก์ โจทก์บอกกล่าวให้จำเลยพร้อมบริวารออกจากอาคารโจทก์แล้วแต่จำเลยเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยและบริวารออกจากอาคารห้องพักเลขที่ 33/167 อาคาร 2 อาคารสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนกลาง (ซอยเฉลิมลาภ) ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ของโจทก์ จำเลยให้การว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะหนังสือมอบอำนาจไม่ได้ปิดอากรแสตมป์บริบูรณ์ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ขับไล่จำเลยและบริวารออกจากอาคารห้องพิพาท จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พ.ร.ฎ.โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2541 มาตรา 3 บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่าโจทก์เป็นส่วนราชการ และมีฐานะเป็นกรม โจทก์จึงมีฐานะเป็นนิติบุคคลตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 มาตรา 7 (4) และเป็นส่วนราชการของรัฐบาล ห้องพิพาทที่จำเลยพักอาศัยเป็นส่วนหนึ่งของอาคารโจทก์ จึงเป็นทรัพย์สินของทางราชการ เมื่อจำเลยเกษียณอายุราชการจึงไม่มีสิทธิพักอาศัยอยู่ในห้องพิพาทต่อไปตามระเบียบการปฏิบัติเข้าพักอาศัยในอาคารของโจทก์ในส่วนกลาง การที่จำเลยยังคงอยู่ในห้องพิพาทไม่ยอมออกไปเมื่อโจทก์ได้บอกกล่าวให้ออกไปแล้วจึงเป็นการละเมิดต่อโจทก์ โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องและมอบอำนาจให้ผู้อื่นขับไล่จำเลยและบริวารออกไปจากห้องพิพาทอันเป็นทรัพย์สินของทางราชการได้ โจทก์จึงอยู่ในฐานะเป็นผู้กระทำงานของรัฐบาลโดยหน้าที่ ทำให้เป็นการกระทำการโดยส่วนตัวไม่ การที่โจทก์มอบอำนาจให้ผู้อื่นฟ้องคดี จึงไม่จำเป็นต้องปิดอากรแสตมป์ในหนังสือมอบอำนาจ เพราะได้รับการยกเว้นตามบทบัญญัติมาตรา 121 แห่ง ป.รัชฎาฯ ดังนั้น แม้หนังสือมอบอำนาจของโจทก์จะไม่ได้ปิดอากรแสตมป์ก็มีผลใช้ได้ตามกฎหมาย ผู้รับมอบอำนาจจึงมีอำนาจฟ้องคดีแทนโจทก์และแต่งตั้งพนักงานอัยการเป็นทนายความดำเนินคดีแทนได้ หากโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลย

ตามที่อ้างไม่" พินักษายืน ครอบบัยอฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 953/2548สำนักงานตำรวจแห่งชาติโจทก์พันตำรวจเอกธวัชชัย ศิริทรัพย์จำเลย ป.พ.พ. ม. 420, ม. 1336 ป.วิ.พ. ม. 55 ป.รฎีกา ม. 121 พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 ม. 7 (4) พ.ร.ฎ.โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทยไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2541 ม. 3พ.ร.ฎ.โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทยไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจฯ มาตรา 3 บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่า โจทก์เป็นส่วนราชการ และมีฐานะเป็นกรม โจทก์จึงมีฐานะเป็นนิติบุคคลตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ มาตรา 7 (4) และเป็นส่วนราชการของรัฐบาล ห้องพิพาทที่จำเลยพักอาศัยเป็นส่วนหนึ่งของอาคารของโจทก์ จึงเป็นทรัพย์สินของทางราชการ เมื่อจำเลยเกษียณอายุราชการจึงไม่มีสิทธิพักอาศัยอยู่ในห้องพิพาทต่อไป ตามระเบียบการปฏิบัติเข้าพักอาศัยในอาคารของกรมตำรวจ การที่จำเลยยังคงอยู่ในห้องพิพาทไม่ยอมออกไปเมื่อโจทก์ได้บอกกล่าวให้ออกไปแล้ว จึงเป็นการละเมิดต่อโจทก์ โจทก์ยอมมีอำนาจฟ้องขับไล่จำเลย และโจทก์อยู่ในฐานะเป็นผู้กระทำงานของรัฐบาลโดยหน้าที่หาใช่เป็นการกระทำการโดยส่วนตัวไม่ การที่โจทก์มอบอำนาจให้ผู้อื่นฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องปิดอาคารแสดมภ์ในหนังสือมอบอำนาจ เพราะได้รับการยกเว้นตาม ป.รฎีกาฯ มาตรา 121โจทก์ฟ้องว่า จำเลยพ้นจากราชการของโจทก์ เนื่องจากเกษียณอายุราชการเป็นเหตุให้จำเลยหมดสิทธิพักอาศัยในอาคารของโจทก์ โจทก์บอกกล่าวให้จำเลยพร้อมบริวารออกจากอาคารโจทก์แล้วแต่จำเลยเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยและบริวารออกจากอาคารห้องพักเลขที่ 33/167 อาคาร 2 อาคารสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนกลาง (ซอยเฉลิมลาภ) ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ของโจทก์ จำเลยให้การว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะหนังสือมอบอำนาจไม่ได้ปิดอาคารแสดมภ์บริบูรณ์ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ขับไล่จำเลยและบริวารออกไปจากอาคารห้องพิพาท จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พ.ร.ฎ.โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2541 มาตรา 3 บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่าโจทก์เป็นส่วนราชการ และมีฐานะเป็นกรม โจทก์จึงมีฐานะเป็นนิติบุคคลตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 มาตรา 7 (4) และเป็นส่วนราชการของรัฐบาล ห้องพิพาทที่จำเลยพักอาศัยเป็นส่วนหนึ่งของอาคารโจทก์ จึงเป็นทรัพย์สินของทางราชการ เมื่อจำเลยเกษียณอายุราชการจึงไม่มีสิทธิพักอาศัยอยู่ในห้องพิพาทต่อไปตามระเบียบการปฏิบัติเข้าพักอาศัยในอาคารของโจทก์ในส่วนกลาง การที่จำเลยยังคงอยู่ในห้องพิพาทไม่ยอมออกไปเมื่อโจทก์ได้บอกกล่าวให้ออกไปแล้วจึงเป็นการละเมิดต่อโจทก์ โจทก์ยอมมีอำนาจฟ้องและมอบอำนาจให้ผู้อื่นขับไล่จำเลยและบริวารออกไปจากห้องพิพาทอันเป็นทรัพย์สินของทางราชการได้ โจทก์จึงอยู่ในฐานะเป็นผู้กระทำงานของรัฐบาลโดยหน้าที่ หาใช่เป็นการกระทำโดยส่วนตัวไม่ การที่โจทก์มอบอำนาจให้ผู้อื่นฟ้องคดี จึงไม่จำเป็นต้องปิดอาคารแสดมภ์ในหนังสือมอบอำนาจ เพราะได้รับการยกเว้นตามบทบัญญัติมาตรา 121 แห่ง ป.รฎีกาฯ ดังนั้น แม้หนังสือมอบอำนาจของโจทก์จะไม่ได้ปิดอาคารแสดมภ์ก็มีผลใช้ได้ตามกฎหมาย ผู้รับมอบอำนาจจึงมีอำนาจฟ้องคดีแทนโจทก์และแต่งตั้งพนักงานอัยการเป็นทนายความดำเนินคดีแทนได้ หาใช่ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยตามที่อ้างไม่" พินักษายืน(สุพัฒน์ บุญยุบล-บรรหาร มูลทวี-เฉลิมศักดิ์ บุญยงค์)แหล่งที่มาสำนักวิชาการแผนกฎหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเหตุคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องว่า จำเลยพ้นจากราชการของโจทก์ เนื่องจากเกษียณอายุราชการเป็นเหตุให้จำเลยหมดสิทธิพักอาศัยในอาคารของโจทก์ โจทก์บอกกล่าวให้จำเลยพร้อมบริวารออกจากอาคารโจทก์แล้วแต่

จำเลยเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยและบริวารออกจากอาคารห้องพักเลขที่ 33/167 อาคาร 2 อาคารสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนกลาง (ซอยเฉลิมลาภ) ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ของโจทก์ จำเลยให้การว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะหนังสือมอบอำนาจไม่ได้ปิดอากรแสตมป์บริบูรณ์ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ขับไล่จำเลยและบริวารออกจากอาคารห้องพิพาท จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พ.ร.ฎ.โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2541 มาตรา 3 บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่าโจทก์เป็นส่วนราชการ และมีฐานะเป็นกรม โจทก์จึงมีฐานะเป็นนิติบุคคลตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 มาตรา 7 (4) และเป็นส่วนราชการของรัฐบาล ห้องพิพาทที่จำเลยพักอาศัยเป็นส่วนหนึ่งของอาคารโจทก์ จึงเป็นทรัพย์สินของทางราชการ เมื่อจำเลยเกษียณอายุราชการจึงไม่มีสิทธิพักอาศัยอยู่ในห้องพิพาทต่อไปตามระเบียบการปฏิบัติเข้าพักอาศัยในอาคารของโจทก์ในส่วนกลาง การที่จำเลยยังคงอยู่ในห้องพิพาทไม่ยอมออกไปเมื่อโจทก์ได้บอกกล่าวให้ออกไปแล้วจึงเป็นการละเมิดต่อโจทก์ โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องและมอบอำนาจให้ผู้อื่นขับไล่จำเลยและบริวารออกจากห้องพิพาทอันเป็นทรัพย์สินของทางราชการได้ โจทก์จึงอยู่ในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดของรัฐบาลโดยหน้าที่ หาใช่เป็นการกระทำโดยส่วนตัวไม่ การที่โจทก์มอบอำนาจให้ผู้อื่นฟ้องคดี จึงไม่จำเป็นต้องปิดอากรแสตมป์ในหนังสือมอบอำนาจ เพราะได้รับการยกเว้นตามบทบัญญัติมาตรา 121 แห่ง ป.ร.ฎ.กรรมา ๑๒๑ นั้น แม้หนังสือมอบอำนาจของโจทก์จะไม่ได้ปิดอากรแสตมป์ก็มีผลใช้ได้ตามกฎหมาย ผู้รับมอบอำนาจจึงมีอำนาจฟ้องคดีแทนโจทก์และแต่งตั้งพนักงานอัยการเป็นทนายความดำเนินคดีแทนได้ หาใช่ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยตามที่อ้างไม่" พินิจฉัยยืน ศาลฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 953/2548สำนักงานตำรวจแห่งชาติโจทก์พันตำรวจเอกธวัชชัย ศิริทรัพย์จำเลย ป.พ.พ. ม. 420, ม. 1336 ป.วิ.พ. ม. 55 ป.ร.ฎ.กรรมา ๑๒๑ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 ม. 7 (4) พ.ร.ฎ.โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทยไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2541 ม. 3พ.ร.ฎ.โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทยไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจฯ มาตรา 3 บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่า โจทก์เป็นส่วนราชการ และมีฐานะเป็นกรม โจทก์จึงมีฐานะเป็นนิติบุคคลตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ มาตรา 7 (4) และเป็นส่วนราชการของรัฐบาล ห้องพิพาทที่จำเลยพักอาศัยเป็นส่วนหนึ่งของอาคารของโจทก์ จึงเป็นทรัพย์สินของทางราชการ เมื่อจำเลยเกษียณอายุราชการจึงไม่มีสิทธิพักอาศัยอยู่ในห้องพิพาทต่อไป ตามระเบียบการปฏิบัติเข้าพักอาศัยในอาคารของกรมตำรวจ การที่จำเลยยังคงอยู่ในห้องพิพาทไม่ยอมออกไปเมื่อโจทก์ได้บอกกล่าวให้ออกไปแล้ว จึงเป็นการละเมิดต่อโจทก์ โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องขับไล่จำเลย และโจทก์อยู่ในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดของรัฐบาลโดยหน้าที่หาใช่เป็นการกระทำการโดยส่วนตัวไม่ การที่โจทก์มอบอำนาจให้ผู้อื่นฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องปิดอากรแสตมป์ในหนังสือมอบอำนาจ เพราะได้รับการยกเว้นตาม ป.ร.ฎ.กรรมา ๑๒๑โจทก์ฟ้องว่า จำเลยพ้นจากราชการของโจทก์ เนื่องจากเกษียณอายุราชการเป็นเหตุให้จำเลยหมดสิทธิพักอาศัยในอาคารของโจทก์ โจทก์บอกกล่าวให้จำเลยพร้อมบริวารออกจากอาคารโจทก์แล้วแต่จำเลยเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยและบริวารออกจากอาคารห้องพักเลขที่ 33/167 อาคาร 2 อาคารสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนกลาง (ซอยเฉลิมลาภ) ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ของโจทก์ จำเลยให้การว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะหนังสือมอบอำนาจไม่ได้ปิดอากรแสตมป์บริบูรณ์ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ขับไล่จำเลยและบริวารออกจากอาคารห้องพิพาท จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์

พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พ.ร.ฎ.โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2541 มาตรา 3 บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่าโจทก์เป็นส่วนราชการ และมีฐานะเป็นกรม โจทก์จึงมีฐานะเป็นนิติบุคคลตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 มาตรา 7 (4) และเป็นส่วนราชการของรัฐบาล ห้องพิพาทที่จำเลยพักอาศัยเป็นส่วนหนึ่งของอาคารโจทก์ จึงเป็นทรัพย์สินของทางราชการ เมื่อจำเลยเกษียณอายุราชการจึงไม่มีสิทธิพักอาศัยอยู่ในห้องพิพาทต่อไปตามระเบียบการปฏิบัติเข้าพักอาศัยในอาคารของโจทก์ในส่วนกลาง การที่จำเลยยังคงอยู่ในห้องพิพาทไม่ยอมออกไปเมื่อโจทก์ได้บอกกล่าวให้ออกไปแล้วจึงเป็นการละเมิดต่อโจทก์ โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องและมอบอำนาจให้ผู้อื่นขับไล่จำเลยและบริวารออกจากห้องพิพาทอันเป็นทรัพย์สินของทางราชการได้ โจทก์จึงอยู่ในฐานะเป็นผู้กระทำการของรัฐบาลโดยหน้าที่ หาใช่เป็นการกระทำโดยส่วนตัวไม่ การที่โจทก์มอบอำนาจให้ผู้อื่นฟ้องคดี จึงไม่จำเป็นต้องปิดอากรแสตมป์ในหนังสือมอบอำนาจ เพราะได้รับการยกเว้นตามบทบัญญัติมาตรา 121 แห่ง ป.รัชฎากร ดังนั้น แม้หนังสือมอบอำนาจของโจทก์จะไม่ได้ปิดอากรแสตมป์ก็มีผลใช้ได้ตามกฎหมาย ผู้รับมอบอำนาจจึงมีอำนาจฟ้องคดีแทนโจทก์และแต่งตั้งพนักงานอัยการเป็นทนายความดำเนินคดีแทนได้ หาใช่ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยตามที่อ้างไม่" พิพากษายืน

องค์คณะ

สุพัฒน์ บุญยุบล · บรรหาร มูลทวี · เฉลิมศักดิ์ บุญยงค์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th](https://www.thaideka.online/deka/953/2548) · <https://www.thaideka.online/deka/953/2548>